

CHRISTUSBEWUSTZIJN

EEN NIEUWE VISIE

door

Zohra Noach

EEN NIEUWE VISIE
OP HET
CHRISTUSBEWUSTZIJN
IN DE MENS

door Zohra Noach

© 1985 Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten
in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding
van de bron en de naam van de auteur

INHOUD

Vooraf	4
Christusbewustzijn I	5
Vragen en antwoorden bij Christusbewustzijn I	9
- Christusbewustzijn en groeiproces	
- seksualiteit en Christusbewustzijn	
- oude en nieuwe structuren	
- liefde en wil	
- de schoonheid van het vrouwelijke in de mens	
- ‘Dan zult gij, vrouw, de poort der genade zijn...’	
- streven contra herkennen	
- relaties	
- ‘Zie, van over de hemelen ben Ik gekomen...’	
Christusbewustzijn II	25
Vragen en antwoorden bij Christusbewustzijn II	31
- keizer van mijn ziel	
- het vrouwelijk aangezicht van God in de mens	
- rolpatronen	
- opvoeding	
- de wil	
- wederzijdse verlossing	
- de historische en de kosmische Christus	
- ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg U dat in degene die Ik u zal zenden, reeds heb gezonden, gij Mij zult herkennen...’	
- meditatie	
Mystieke tekst, Bilthoven, 23 november 1985	42

VOORAF

Wat nu volgt zijn twee leringen vanuit een nieuwe visie op het Christusbewustzijn in de mens. Mevrouw Zohra Bertrand-Noach hield ze respectievelijk in Bilthoven op 11 oktober 1985 voor de academie psychosofia en in Enschede op 13 november 1985. Beide leringen vullen elkaar wonderwel aan.

Na de eigenlijke inleiding konden de aanwezigen vragen stellen. Elke lering wordt derhalve gevolgd door een groot aantal vragen en antwoorden die de compacte inhoud van de lering zelf aanzienlijk toegankelijk maakt. Zowel de leringen als de vragen en antwoorden werden op band opgenomen, uitgetypt, en -waar nodig -in leesbaar Nederlands omgewerkt. Vier maal zal de lezer(es) een vetter gedrukte tekst aantreffen: het betreft hier woorden waarbij Zohra als medium werd overschaduwd.

‘Christusbewustzijn’ is het eerste deel in de reeks ‘Zijt gij niet als goden?’ ‘Zijt gij niet als goden’ (vgl. o.a. Ps. 82:6 en Joh. 10:34) loopt als een rode draad door alle delen van deze serie heen: iedere mens van deze tijd wordt opgewekt zijn of haar eigen goddelijkheid te realiseren, heel concreet, in het hier en nu, met volle bewustzijn, in doorgeeste materie

Advent, 1985

CHRISTUSBEWUSTZIJN I

Bilthoven, 11 oktober 1985

‘Dat het licht ons mag verlichten vanuit onze hoge geest,
door onze ziel gaand, komend door onze persoonlijkheid.
Dat onze persoonlijkheid dit licht zal kunnen dragen.
Alleen mensen kunnen dat doen, vanuit hun eigen zijn.’

INLEIDING ZOHRA

Hoe wij als mensen het Christusbewustzijn in onszelf tot herkenbaarheid kunnen maken, dat is iets wat ieder eerst vanuit het eigen zijn zal kunnen en moeten doen, maar vanuit het ik zijn we altijd samen het wij, hoe weinig ook beseft soms.

Het is als een sprong, een werkelijk en innerlijk beleefde sprong. Een werkelijk beleven dat wij zien als die mens die wij zijn, hoe wij als lichtwezen - komend vanuit ons licht - die sprong hebben durven maken om dat licht dat wij zijn in de stof tot werkelijke stoffelijke manifestatie te brengen. Maar die sprong hield ontzaglijk veel in. Een grote polariteit van facetten, van aspecten, in facetten van leven tot leven. In die duizenden jaren die achter ons liggen hebben wij in onze levens, individueel en gezamenlijk, ook als groepen die wij overal gevormd hebben, veel van deze facetten kunnen transcenderen, zodanig transformeren tot ze transcendent konden worden. Andere aspecten totaal niet, waarom niet? Omdat wij in die tijden nog niet de beschikbaarheid hadden over de energie van een zodanig optimaal functionerend denkvermogen, dat wij datgene wat wij daar als inspiratie kregen, als hoger bewustzijn kregen, ook in ons bewustzijn - in ons denkvermogen - een zodanige plaats konden geven, zodat denkvermogen als een filter kon werken naar dat onderbewustzijn wat daar in ons aanwezig is, de plaats waar alle gebondenheden liggen te sluimeren - en soms met één oog open - waakzaam liggen te sluimeren. Wij zijn nu op een punt aangeland dat dit kan. We zijn zover dat dit mogelijk is. Nu zijn we op het punt aangekomen dat het mogelijk is, dat wij deze oude herinneringstrillingen, deze oude gebondenheden, dat wij die nu in onze persoonlijkheid tot transformatie kunnen gaan brengen met het denkvermogen, maar dan gedragen, gebaseerd ook door de liefde van het hart. De liefde van het Michaëlische, van het vormgevende, van het behoudende, het behoedende maar dan juist zodanig behoudend, zodanig behoedend dat de oude vormgeving mag en kan afbreken, verbrokkelen, opdat de nieuwe vormgeving nu plaats kan gaan vinden.

Kunnen jullie zien hoe groot de liefde is van de Heer van het Licht, in verbinding met ieder levend wezen, ieder bewustzijn dat ieder wezen, ieder kosmisch wezen, levend in het universum tot deze verandering, tot deze transformatie, deze transcendentie mag komen? Dat dit mag komen, komt omdat het totale bewustzijn van de hele kosmos een stukje verder is gekomen op die lange weg van evolutie.

Dan nu dat Christusbewustzijn.

Wat in Gods heilige naam is dat Christusbewustzijn? Wat betekent het voor ons? In die 2000 jaar van godsdienst, van devotie, van aanbidden, van geloven in iets, wat toen min of meer buiten jezelf stond, is de mens toch een heel stuk verder gekomen op deze evolutieweg. Nu in dit tijdperk, in dit komende tijdperk, is de mens echt zover dat hij daarmee kan gaan werken, zodanig werken dat alweer, de polariteit, de dualiteit, het yin en yang, het Luciferische en het Michaëlische, het mannelijke en het vrouwelijke tegenover elkaar kunnen komen te staan. Staan wij het toe? Dat ligt aan ons. Staan wij toe dat nu op een hoger geestelijk niveau wederom het mannelijk en vrouwelijk, Lucifer en Michaël, het yin en yang, tegenover elkaar komen te staan? Beseft u dat als wij dat wederom toestaan, onze evolutie niet naar beneden zakt, maar wel in een soort stilstaande fase terechtkomt? Juist nu komen de energieën van het mannelijk en het vrouwelijk, de energieën van het yin en yang, Het Luciferisch en het Michaëlische, het occulte en het spirituele, het magische en vanuit de spiritualiteit het rituele, scherper in ons eigen bewustzijn. Nu hebben wij een grote kans op die herkenning van dat Christusbewustzijn, de ervaring, de beleving daarvan in onszelf, door de flitsen, de impulsen van inzicht, van verlichting die wij allen krijgen, ieder op ons eigen niveau en in onze eigen context. Maar dit houdt ook in dat wij nu kunnen en moeten voorkomen dat deze krachten, deze energieën zich tegenover elkaar gaan opstellen. Als wij dat voorkomen, dan kan er vanuit de ikken van die energieën een werkelijk wij groeien, een werkelijk universele broederschap in een totale vormgeving van het waarachtige zusterschap.

Wat is waarachtig zusterschap? Ik geloof dat u al wel weet wat werkelijk universele broederschap is, universeel met al wat is, vanuit het zijn, vanuit het kosmische vuur waaraan wij zijn ontsproten. Maar wat is universeel zusterschap? Waarachtig zusterschap? Dat ontstaat, voortkomend vanuit de liefde, voortbewogen, voortgedreven door die liefde, door in de stof die universele broederschap, die hoogste mannelijke geestkracht die in ons is, te beleven met de ego-persoonlijkheid die wij zijn en die wij niet onder tafel mogen schuiven. Wij mogen er dankbaar voor zijn dat we die bezitten. Alleen moeten wij daarbij beseffen dat deze ego-persoonlijkheid een krachtig energieveld is, maar niet zonder dat het subtiele grens, dat zwaard van onderscheid, niet kan hanteren.

De grens waartussen? Aan de ene kant het zich overwaarderen, het zich vanuit het ego-bewustzijn poneren, zichzelf bevestigen. Dit heeft al eeuwen en eeuwen gespeeld. Het is zo oud als de kosmos. Het is de reden dat Lucifer die sprong heeft durven en willen maken. Maar nu, nu komen wij op een zeer cruciaal punt, want nu hangt het van het bewustzijn van de mens van nu af, hoe dat in de komende tweeduizend jaar zal escaleren of transcenderen. Tot nog toe gingen wij voort, gedreven door de hoge energie, de hoge seksuele energie, waardoor de mens zich in het begin van het leven, in zijn puberteit kan gaan vestigen als mens. Die energie roept in het lichaam van de mens de hoge potenties op waardoor hij zich werkelijk in de materie kan gaan vestigen. Wanneer worden wij zo, wanneer kunnen wij zo gaan werken, zo gaan leven met de flitsen van verlichting die wij nu krijgen, dat wij deze hoge energie in de hoogste eerbied en dankbaarheid in ons zijn, in ons vrouwelijk zijn - en daar bedoel ik ook de vrouwelijke helft in de man mee - een vorm geven in de liefde. Wanneer kunnen wij die enorme hoge kracht zodanig gebruiken, dat wij deze energie lichtend maken? Zo lichtend dat er een werkelijke broederschap en een waarachtig zusterschap kan plaatshebben. Dat is het werkelijke Christusbewustzijn, in gradaties van niveau, ik zeg altijd die streepjes van de thermometer, allemaal in onszelf aanwezig.

Ik zeg u dat er van boven, vanuit de sferen, vanuit de Masters, the Lords of Love and Wisdom, de Meester van Liefde en Wijsheid, vanuit de Heer van het Licht, vanuit deze hele Kosmos, dit hele Universum om ons heen, wordt gewacht. Wanneer toch wordt die mens werkelijk bewust van die enorme kracht die hij in zichzelf heeft? En dan zo bewust dat we deze enorme kracht, die wij altijd gebruikt hebben als macht, de macht om ons te bevestigen, nu gebruiken om ons in een werkelijke liefdes-integratie in deze wereld te plaatsen? En alles wat wij aan verlichting kunnen krijgen en ieder die verlichting, flitsen van verlichting krijgt, die wij dan noemen inspiratie, al deze mensen zijn allen op weg om hun licht te voegen bij dat van die ander, opdat er vanuit dat ik, dat ene wij zal komen: het Christusbewustzijn.

Ook het Christusbewustzijn kan van ons afhankelijke en getransformeerde mensen maken. Ook in dit Christusbewustzijn, in de herkenning in onszelf, ligt al die subtiele grens, de valkuil zou ik haast zeggen, klaar. Waarin wij kunnen vallen wanneer wij ons daar in afhankelijkheid in begeven. En die afhankelijkheid is ons in de afgelopen tweeduizend jaar voorgeschoteld; die hebben we met de papepel ingekregen! Maar nu gaan we toch verder en ook daar mag geen afhankelijkheid zijn. Iemand zei tegen mij, dat is hetzelfde als je prostitueren. Die persoon had gelijk. Je prostitueren aan je Christusbewustzijn. Maar ook dat is een, ik zou zeggen een obstakel op die weg van evolutie. Ook daar gaan we aan voorbij, misschien met veel pijn, met veel onbegrip, met veel ellende soms.

En toch, toch blijft voor ons dat licht, dat licht waar wij naar terug gaan.
Wanneer wij in onszelf, heel diep in onszelf durven die drang van dat ego, die dwang van die bevestiging, die herinnering van al dat oude leed, de dwangmatigheid van alles wat er leeft in onszelf, onze angsten, ons lijden, wanneer wij dat durven opdragen aan die Christus in onszelf, wanneer wij die stap durven doen, en dat gebeurt ook weer in gradaties van niveaus, dat gebeurt niet zomaar in één keer en dan ben je er al, maar wanneer we die stap durven maken, dan komt er een kracht - een werkelijk hemelse kracht om dat in je ego (want alsjeblieft! dat ego moet meekomen!), om dat in dat ego maar dan op een lichtende wijze, tot herkenning van die Christus in jezelf te maken.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

Christusbewustzijn in het groeiproces

--- Hoe ziet het Christuslicht eruit bij een kind, gezien het groeiproces waar het nog in zit, om bij zelfbevestiging tot in de stof te komen?

Zohra: Dat kind heeft een seksuele energie, bevestigingsenergie vanuit het begeertelichaam absoluut nodig om mens te kunnen worden. Waardoor in dat menszijn ook de hereniging met dat Christuslicht kan gaan plaatsvinden. Die energie, die kracht die wij krijgen om in die stof tot hereniging met dat hogere Zijn te kunnen komen.

Je vraag, hoe ziet dat Christuslicht eruit bij het kind. Tot zeven jaar is het nog onbewust, leeft het kind als het ware nog in een vorgeboortelijk niveau, van zeven tot twaalf jaar wordt het bewuster, komt er een persoonlijkheidsaura. De wijze waarop de opvoeder, vooral de moeder, omgaat met het kind heeft een zodanige invloed op de persoonlijkheidsaura, dat ik niet genoeg duidelijk kan maken dat de verantwoordelijkheid van die moeder in die eerste levensjaren heel erg groot is. Hoe gaat dat kind zichzelf bevestigen vanuit zijn energie, zijn begeertelichaam, hoe gaat dat kind zich bevestigen in die stof. In afhankelijkheid, in een te grote emotionele gebondenheid met/aan die moeder, of in een grotere vrijheid van vormgeving in de persoonlijkheid?

Tot zeven jaar een vorgeboortelijk stadium, onbewust veel bewuster, maar hoe meer het zich moet gaan bevestigen in die materie, hoe onbewuster dat wordt, hoe meer het versluierd wordt. Dat zijn die twee tegenstellingen weer. Want door die tegenstelling komt uiteindelijk een integratie.

--- Maar vindt die iedere keer weer opnieuw vorm, iedere keer weer door de leeftijdsfasen heen een andere opdracht?

Zohra: Het is steeds dezelfde opdracht die in verscheidenheid van vormgeving tot werkelijkheid wordt gebracht. In wezen is steeds dezelfde opdracht van ieder mens, om in zich het hogere zelf te vestigen. Door het oog van het ego, van de stof, kan het zich in de stof vestigen vanuit een geïntegreerd ego.

--- Kun je ook iets meer zeggen over wat er in de puberteit gebeurt?

Zohra: In de puberteit wordt die seksuele energie een zo grote levenskracht dat de puber daardoor een verhevigde energie krijgt om zich, al zijn lichamen, al zijn gebieden, te bevestigen.

In de puberteit wordt die seksuele energie ook lichamelijk duidelijk herkenbaar, voelbaar. Dat is een kracht waardoor in al die zeven gebieden van de aura van

dat kind, deze bevestigingsenergie kan gaan plaatsvinden. Want daarvoor is die stof nodig, dus de kracht, de motor van die stof ook.

--- Komen daar dan die schommelingen uit voort van verdicht zijn en aanwezig zijn in het hier en nu, in de stof, en aandacht besteden aan de materie en dat ze aan de andere kant heel erg bezig zijn met spirituele dingen, zo uit elkaar liggend?

Zohra: Het is ook dat juist in de puberteit de mens een enorme kracht heeft, die zich op het fijnstoffelijke niveau afspeelt, waardoor je die verschijnselen ook vaak krijgt. Grote telekinese-verschijnselen en dergelijke - want dat is dat fijnstoffelijke gebied waar dat kind relatie mee heeft -, worden door die seksuele energie van bevestiging in de stof als het ware bekrachtigd, waardoor dus ook in het fijnstoffelijke lichaam van het kind dezelfde bevestiging plaatsvindt.

--- En in de adolescentie en de periode daarna?

Zohra: Adolescentie: dan is de storm van de herkenning, de kennismaking met die enorme levensenergie geluwd. Nou komt dat langzaam in integratie, maar gericht, vanuit het mentale vermogen gericht en ook vanuit het emotionele vermogen gericht op die bevestiging als mens in de omgeving, in de maatschappij, in het leven. De hoogste frequentie van fijnstoffelijke energie, gebaseerd op die seksuele energie in de stof, heeft de adolescent zo in het zeventiende jaar. Van dertien tot achttien jaar, - vijf jaar duurt dat.

Seksualiteit en Christusbewustzijn

--- Als je die seksuele energie tot uiting brengt, in de stof brengt, raak je die energie dan kwijt? Geheel of gedeeltelijk door het laten stromen ervan? En wat is de consequentie van de situatie dat je met die energie niets doet?

Zohra: Het vasthouden en het niet doen uitstromen in leven verwekkende energie, dus seksualiteit, houdt een jong mens gevangen. Alle celibatairs hebben juist in die periode, wanneer zij beginnen aan een celibatair leven, grote pijn, moeite om daar doorheen te komen. Want dat is op dat moment - ik zou haast zeggen - hun enige mogelijkheid om zich te bevestigen. Zo hebben wij mensen altijd geleefd. Nu komt dus een tijdperk waarin een zo groot bewustzijn in ons mensen komt, dat wij met die krachten, met die energie tot een geheel andere invulling, geheel andere vormgeving gaan komen van die heel hoge levensenergie.

--- Het frappeert me dat je seksuele energie zo duidelijk noemt in relatie met het Christusbewustzijn. Het heeft dus te maken met het transformeren van die energie?

Zohra: Ja! Die seksuele energie is de mens gegeven als de enige mogelijkheid om van dat geestelijk wezen dat hij of zij is een stoffelijk wezen te kunnen maken, dus in die stof gevormd. Want als die kracht daar niet is kan die zich ook niet in de stof vormen. Want vanuit de gebieden waar, zelfs vanuit de hoogste gebieden waar het begeren al als begeren aanwezig is, is al die levensenergie - dat heet daar geen seksuele energie, maar dat heet kosmische energie. Hoe meer het naar de mens toezakt, zou ik willen zeggen, hoe meer dat tot een vormgevende, dus ook seksuele energie wordt. Door de afhankelijkheid van het menselijk wezen in alle eeuwen achter ons liggend, is van die seksuele energie, deze enorme levensenergie, nog niet het hogere gebruik gemaakt, nog niet al die hogere frequenties ingevuld, die daar ook zijn, die daarvan bestaan.

--- Het verdringen van die seksualiteit: want er wordt maar heel weinig mee gedaan in de praktijk eigenlijk, in openheid, heeft dat ook te maken met het tegenhouden van die Christusenergie in ons? Waarom houden we het eigenlijk zo bedekt?

Zohra: Dat komt door onze oude angsten, miskenning en schuldgevoelens, heel duidelijk. Het is altijd vies geweest, zondig geweest, maar waarom? Omdat de mens onbewust wist dat hij met die heel grote levensenergie iets heel anders moest gaan doen als alleen zich in die seksualiteit te bevestigen. Dus een onbewust schuldgevoel hield hem daarvan terug en zei: dit is zondig. Wat is nou zondig? Het enige zondige wat er ooit mag bestaan, is het niet werkelijk tot integratie brengen van geest. Dat is dan zondig en zondig bedoel ik niet zo zeer schuld, maar zoals je zegt: hè, wat zonde, nou gaat die bloem dood. Begrijp je, op die manier.

--- Een vraag die te maken heeft met de chakra's: tot Christusbewustzijn komen is een geleidelijk proces. Toch komt er ergens een groot omslagpunt. Wanneer komt dat, hoe gaat dat en wat gebeurt er dan eigenlijk?

Zohra: Dat komt wanneer dit Christusbewustzijn de uiterste einders heeft bereikt, dus in het laagste chakra, wanneer in het laagste begeertelichaam van de mens - en met laag wordt niet bedoeld lelijk of zo - de seksualiteit, de verandering vanuit inzicht, vanuit integratie bewust gaan worden. Vroeg iemand niet hoe met de seksualiteit omgegaan moest worden - ik denk dat we daar dan aan toekomen: dan zal de mens de seksualiteit niet meer gebruiken en misbruiken om tot eigen bevestiging te komen. Zolang de mens de seksualiteit gebruikt en misbruikt om het eigen ik te bevestigen en te bevredigen

- die bevrediging is de bevestiging - wanneer in die mens, of dat nou de man of de vrouw is, dan is dat een macht, dat is een hele grote machtstrilling, een machtsonevenwicht, waardoor je die ander aan jou afhankelijk maakt. Wanneer die mens deze seksualiteit zodanig door dat hogere zijn, door de nieuwe inzichten, door die integratie van werkelijke liefde, dus zonder machtbegeeren, kan gaan uitoefenen, beleven, in vreugde beleven, in schoonheid beleven, dan is het geven. Maar dat moet van twee kanten komen want anders is de een altijd de gevende en komt daardoor karmisch in een miskening...

--- Dan is het in dubbele zin leven gevend.

Zohra: Dan is het in dubbele zin leven gevend, ja, waardoor de mens daaruit geboren vanuit een totaal ander bewustzijn al begint. En het begint dan niet alleen in dat baby'tje of in de foetus, het begint al in het bewustzijn van hen die in de sferen leven en willen gaan incarneren.

--- Toch is het ruimer. Je zegt door het laagste punt gaan, en naar het tweede chakra, maar uiteindelijk het kruispunt zou ik zeggen is het hart. Dat betekent dat van onderaf getransformeerde energie naar het hart gaat en daardoor tegelijkertijd energie uit de hogere gebieden, uit de hogere chakra's, ook naar het hart gaan.

Zohra: Dat is die U-vorm, die kundalini, die heilige U-vorm die in de tempel wordt gebruikt. Het is het instromen van het hogere, uiteindelijk in het dieptepunt komend van de stof, en daar getransformeerd weer naar boven toegaand. Het is vanuit de hoogste gebieden de spiritualiteit, de mystiek en vanuit onder steeds verwerken, totdat het elkaar kan gaan raken.

--- Dat is een acht eigenlijk.

Zohra: Ja een acht, een lemniscaat.

--- Dat betekent dat die energie op dat punt van onder komt en van boven.

Zohra: Van onder en van boven tegelijk, ja. En dat geeft een zodanige, ik zou haast zeggen: knal, dat er daardoor weer vernieuwing van levensenergie komt.

--- Transcendeert daar dan ook die wil op dat moment?

Zohra: Ja.... dat is Atman, hoor ik.

--- Dan komt er ook een verandering in de vorm?

Zohra: Ook in de vormgeving uiteindelijk.

--- In de vorm ook, het fysieke lichaam verandert dan?

Zohra: Maar dat duurt natuurlijk lang, voordat de hele mensheid zover is.

--- Is dat het punt waarop de mens uit de stof kan gaan en erin, dat dat eigenlijk niet meer essentieel is?

Zohra: Dan is het niet meer essentieel dat er stof bestaat. Dan hoef je niet meer.

--- Maar Christusbewustzijn heeft ook te maken met gradaties. Van de ene kant is het een voortdurend proces wat al bezig is, toch gaat het ook toe naar een huwelijk zoals je het straks uitdrukte, dat betekent dat er toch een bepaald punt komt en dat gebeurt ook op allerlei niveaus. Je hebt allerlei maten van Christusbewustzijn.

Zohra: Ja. Maar dat moet ook, dat is ook het recht wat wij hebben om dat op als die niveaus ook te kunnen uitwerken. Niemand kan de kleuterschool of peuterzaal overslaan.

--- Maar waar hangt dat mee samen, die mate van Christusbewustzijn, is dat een mate van integratie met die ziel, dus dat je nog niet je hele ziel integreert, hoe moet ik me dat voorstellen?

Zohra: Nee, die hele ziel is altijd wel geïntegreerd, maar het bewustzijn wat je daarvan hebt, dat maakt uit hoe herkenbaar die integratie is. Die integratie is er wel, maar het bewustzijn daarvan is er niet, of in bepaalde niveaus.

--- Dat betekent dus dat je in die seksualiteit de hoogste geestkracht kunt gaan ervaren?

Zohra: Om die hoogste geestkracht in die seksualiteit te kunnen ervaren, te beleven, moet die mens tot een zodanig ervaarbaar, herkenbaar besef in zichzelf komen, dat hij de meester is van die seksuele kracht en dat hij die seksuele kracht vanuit een hoog geïntegreerd bewustzijn met zijn persoonlijkheid kan gaan hanteren, of in andere versies, in andere vormgeving. En daar komt de vrije wil, die vrije wil wordt beïnvloed door de mate van zuivering in dat onderbewustzijn. De beïnvloeding van de mate van zuivering in dat onderbewustzijn komt voor uit het zielewezen, waar de ziel de persoonlijkheid waardig of nog niet waardig acht deze ziel die hij of zij is te dragen.

Oude en nieuwe structuren

--- Je zegt: oude structuren brokkelen af en nieuwe komen. Hier wordt ook iets nieuws opgebouwd: kun je dat doortrekken?

Zohra: Het nieuwe in datgene wat nu wordt gegeven is wat onafhankelijkheid beschermt van het individu, opdat het individu zich van - of juist met - het eigen ik tot het wij kan gaan formeren. Het betekent dat wanneer in deze academie bepaalde machtstrillingen, bepaalde oude structuurtrillingen die eigenlijk helemaal uitgewerkt zijn, nu herhaald worden, deze academie niets nieuws brengt en wij net zo goed kunnen ophouden; dan hoeven wij al deze energie daar niet aan te spenderen.

Hoe wordt het iets nieuws? Mag ik het even naar mij toehalen? Vanuit de mystiek, vanuit het hogere kosmische gebieden worden bepaalde belichtingen over het leven, over het hele universum door dit kanaal doorgegeven. Wanneer u die hier zit daarmee zodanig werkt dat het uw eigen zelfstandigheid, uw eigen onafhankelijkheid zou aantasten, dan hebben wij, u en ik, een enorm karma op ons geladen. Dan zijn wij totaal aan het grote plan voorbij geschoten en doen wij oude wijn in oude zakken, en herhalen wij dus steeds hetzelfde. Want dat is ons al in die tweeduizend jaar gebeurt, in het christendom. De mens had het nodig hoor, het is geen kritiek, het is gebeurd zólang tot de mens dat bewustzijn niet meer nodig had, maar zich verder kon gaan evolueren. Hetgeen gegeven wordt vanuit dit kanaal is een neutrale universele belichting van de mystiek, van het leven, de achtergronden van het leven, van het universum, van de verbinding in het universum met alles wat bestaat. Dat staat los van de persoon die daar de spreekbuis van is. Wanneer de mens in zijn groei naar zelfstandigheid, in zijn geestelijk proces van volwassen worden, geestelijk volwassen, dat niet gaat zien en daarmee gaat handelen, nogmaals, dan is alles voor niets. Waarmee dus wordt gezegd dat in ieder mens - ieder mens is een medium: een mens is toch de verbinding tussen het hogere en de stof - dat in ieder mens de verlichting, de integratie, de inspiratie een zodanige vorm heeft dat deze mens dat vanuit dat hogere zijn, de verbinding van het eigen hogere zijn met de totaliteit, door het eigen kanaal heen moet stuwen. Anders kan het niet naar beneden komen. Dat eigen kanaal heeft altijd een kleur, dat kan niet anders, want dat is je kracht om te kunnen zijn, om zelf te kunnen praten. Deze eigen kleur is de veelzijdigheid, de veelvormigheid. Maar het gegeven is universeel, komt uit de bron. De wijze waarop is de veelvormigheid: in de veelvormigheid ligt de eenheid der waarheid verborgen.

--- We hadden het over de vernieuwing, maar misschien kun je het koppelen aan de vraag: wat betekent het Christusbewustzijn in de academie?

Zohra: Ja, maar het Christusbewustzijn van de mens - en dan niet de mens alleen van deze academie, maar van ieder geestelijk groeiend mens, bewust wordend mens - zit hem hierin, dat men zich vanuit zijn hoger zelf verbindt met de kosmos, met de Heer van het Licht. Dat vanuit die verbinding inspiratie komt, flitsen, impulsen van weten, van zonder kennis innerlijk weten. Dat die mens daar heel subtiel, heel adequaat mee om moet gaan. Dat die mens daar niet een claim op mag leggen, dat die mens daar geen macht aan mag verbinden, niet mag handelen vanuit een schuld of miskenning, dus vanuit begeerte van vormgeving. En dat lijkt dan wel op een oerwoud waarin je je eigen paadje moet vinden, maar dat is dan de verantwoordelijkheid van het individu. Vanuit die verantwoordelijkheid en vanuit dat besef gaat dan groeien een collectief bewustzijn, een collectieve groei, een collectieve herkenning van de Christus in zichzelf.

--- De taak van de academie is dan eigenlijk het aanreiken van die leringen die in de mens tot Christusbewustzijn kunnen leiden.

Zohra: Het is de taak van al wat leeft, de academie is een piepklein onderdeel waarin dit hoop ik, misschien tot werkelijkheid kan komen.

Liefde en wil

--- Bij mij komt iets omhoog van dat ik erin proef die vinger omhoog: dit mag niet, dat mag niet. Maar ik denk juist dat liefde is dat het juist wèl eerst mag, maar dat je het bewustzijn krijgt hoe je het moet transformeren.

Zohra: Wat ik bedoel met 'het mag niet', betekent dat elk mens in zichzelf zoveel eerbied voor het eigen zijn moet hebben, dat dat niet mag. Want vanuit die eerbied mag je niet meer meegaan in neerwaartse spiralen omdat je nu een hoger bewustzijn hebt. Wanneer je dat niet hebt, wanneer je dat inzicht niet hebt, je dan zij het je gegeven, dan mag het juist wel, dan moet het juist, want anders kom je niet tot dat hogere inzicht. Maar zodra je dat hogere inzicht wel hebt, in wat voor gradatie ook, ben je aan jezelf - niet vanuit verplichting - maar vanuit de liefde, vreugde dat je deze hoge geest bent, zodanig één dat je niet meer in die neerdalende spiraal terecht kunt komen. Daar gaat het om, niet meer kùn. Maar je mag dat niet vanuit je eigen bewustzijn, vanuit je eigen herkenning daarvan.

--- Daar kan ik helemaal in met je meegaan, maar dan blijft bij mij het gat van: aan de ene kant belicht je het stuk van hoe het in zijn volmaaktheid zal gaan, dus wat vanuit de Hiërarchie, vanuit het kosmische plan naar de aarde komt, zo in de evolutie waarmee we bezig zijn, maar dan heb je de staat van zoals het is. en daar komt voor mij dan de liefde. Wat is dan de liefde?

Zohra: De liefde is het zichzelf in een zodanige totaliteit accepteren van alles wat er in je en met je is, dat je daardoor weet: ja maar ik hoef niet daarin mee te gaan, eigenlijk mag ik voor mezelf helemaal niet zo, want ik hoef niet. Ik heb de liefde in mij, ik heb de kracht in mij, ik heb het inzicht nu. Dus ik kan nu totaal anders. En als je uitglijdt - wie glijdt niet uit, iedereen glijdt uit, geen mens uitgezonderd - als je uitglijdt, kijk dan in liefde naar jezelf. Je mag ook uitglijden dan. Maar in jezelf steeds vanuit het bewustzijn: ja, ik ben uitgegleden, ik hoef niet te blijven glijden, ik kan het nu stoppen. Dat heeft met de wil te maken. Nu even verder met de wil en het Christusbewustzijn. Het hoogste Christusbewustzijn in de mens is een zodanige getranscendeerde wil dat deze wil zich richt vanuit het hogere dwars door alles heen, dwars door al die gebieden van de mens heen tot in de stof. en dat is het aller moeilijkste wat er is.

--- Exact. Dat is de kern. Wat je nu raakt, dat is de praktijk.

Zohra: Ja, dat is de praktijk: wanneer krijgt de mens zijn wil zover dat deze wil niet een dwang is (dan is hij weer niet goed, dan heb je je weer verkocht!), niet een zonde is, een schuld of een miskenning, maar een liefdesgedicht in jezelf waardoor je het aankunt. Dat is het hoogste Christusbewustzijn in de mens.

--- Je zegt: je kunt tot het willen komen om in liefde te leven. En je hebt wel eens iets verteld over die vormgeving van de liefde, van: ze schenkt en begeert niet...

Zohra: Ken je niet het Hooglied van de liefde: 'de liefde is goedertieren, zij oordeelt niet, zij vraagt niet, zij dwingt niet, zij boezemt geen angst in.' Zij vraagt niet eens, dat is moeilijk hoor! De meesten van jullie hebben ook kinderen en dan: de liefde vraagt niet, dat is verdraaid moeilijk, om dat werkelijk zo in jezelf te integreren dat je niet vraagt van die ander die je liefhebt om met jou mee te gaan, om jou te begrijpen, om alsjeblieft dat hogere wat je daar mag aanreiken om dat ook werkelijk te accepteren. Daar heb je het recht niet toe; zo diep gaat dat Christusbewustzijn, zo diep gaat de liefde dus. Die liefde is zo lankmoedig dat zij zonder begeerte, maar dan ook zonder één enkele begeertetrilling laat zijn.

--- Ik blijf maar aan die bel trekken: we zijn nu in de stof, en dat is wel waar we naar toe aan het groeien zijn, maar nu is het nog niet zo. Nu zit je met de worsteling dat je niet lankmoedig bent, dat je het vraagt voor jezelf. En om dan toch te integreren, en liefde te blijven voelen voor dat wat je ziet in jezelf.

Zohra: Ja, ja. Maar daarvoor zitten we hier toch. Als het al zo ver was hoefden we hier niet meer te zitten. Maar je weet dit dan, onbewust weet je dit, bewust weet je dit nu ook.

--- Niet altijd.

Zohra: Daar groei je naar toe, elk mens.

De schoonheid van het vrouwelijke in de mens

--- Vrouwen zijn altijd heel trots geweest op hun aantrekkingskracht: het enige wat we ‘hadden’. Als vrouwen daar iets mee gaan doen, zich daar bewust van gaan worden, op welk niveau dan ook, of loslaten of transformeren of transcenderen, wat blijft er dan nog van over of wat wordt het dan?

Zohra: Schoonheid.

Dit sluit inderdaad aan op de voorgaande vragen.

We gaan dus nu over naar de vrouw in al deze eeuwen.

Vroeger: die prostituering van de vrouw van haar hoogste zijn, zich verkopend aan de man, in al deze eeuwen, de man daar zeer dankbaar druk gebruik van makend; nu tot het bewustzijn komend dat het nu kan gaan veranderen, dat die vrouw de kracht heeft en dat ook die man de kracht heeft, want die man moet kracht om daarvan afstand te willen doen. En die vrouw moet de kracht gaan opbrengen om vanuit het inzicht wat zij heeft, haar zo grote verlangen naar liefde, te gaan beseffen dat zij van deze hang, het verlangen naar die veiligheid van die liefde, naar die geborgenheid van die liefde, naar dat heerlijk samenzijn van die liefde, in welke aspecten dan ook, dat zij daar een te grote afhankelijkheid van heeft gehad, al deze eeuwen door. En dat zij haar aantrekkingskracht als vrouw als machtsmiddel heeft gebruikt om zich dat te veroveren. En dan bedoel ik daar helemaal niet mee dat de vrouwen er als hobbezakken uit moeten zien en dat wij als vrouwen ons niet gezellig en netjes mogen aankleden, daar bedoel ik mee dat in die vrouw, juist in die vrouw, en in het vrouwelijke van de man, de subtiële aanwezigheid ligt van absoluut begrip en kunnen werken met die enorme hoge energie die in de stof tot seksuele energie is geworden.

Het betekent dat wanneer die vrouw haar egoïsche verlangens, gebondenheden, vanuit een heel diep inzicht, maar vanuit een hele diepe liefde in zichzelf naar het goddelijke in zichzelf, werkelijk kan zien, zij uit die spiraal kan stappen die haar steeds verder laat draaien. Want wanneer de vrouw nu, door de vergroting van het bewustzijn, dit niet gaat doen, dan bestaat de kans dat het machtsonevenwicht nu naar de vrouwelijke kant overslaat. En dat is nog gevaarlijker, want in de vrouw liggen nog meer potenties aanwezig dan in de man om daarmee destructief te werken.

--- Als die omgevormd wordt, wat gebeurt er dan?

Zohra: Dan krijg je wat in ‘Zie de leliën’ staat: Vrouw, wat is tussen u en mij; gij zult verpletteren de kop van de slang.

**Dan zult gij, vrouw,
de poort der genade zijn,
waarop gij, in het huwelijk met Mij,
ons koninkrijk kunt vestigen.**

**Dan zult gij vrouw,
een zodanige vrijheid in uzelve hebben
dat gij vrouw, en gij vrouwelijk zijn in de man,
van uw wereld, en dus Onze wereld,
een geestelijke broederschap kunt maken,
een zo grote universele broederschap,
dat zij, in de totaliteit van het absolute zusterschap door de liefde,
tot werkelijkheid in de materie gebracht zal worden.**

**Gij vrouw hebt in u,
gij man, vanuit uw vrouwelijk zijn, hebt in u
alle kracht, alle hoogste weten, al het licht
aanwezig in uzelve
om een zodanige integratie van het goddelijk zijn te brengen.**

**Vrouw, herken Mij in uw wezen
als uw mannelijk zijn, zonder u in onvrijheid
naar mij toe te begeven.
Man, herken Mij in uw vrouwelijk zijn
in uw ziel, in uw hart, in de liefde,
opdat u man, en gij vrouw
eens,
eens een zo groot licht zult vormen
dat hierdoor de Heer van het Licht
het bewustzijn, wat Hij is, op een hogere, een grotere, een diepere,
een meer herkenbare wijze
kan manifesteren in de bewustzijns der komende generaties.**

**Begrijp uw verantwoordelijkheid,
van uw eigen ik, in het totale wij, met al de wezens in het
universum.
En begrijp dat hoe uw bewustzijn zich gaat ontwikkelen
hoe uw liefde zich gaat vestigen,
ook de basis zal zijn van hen die na u zullen komen.**

Niets en niemand leeft alleen.

**Dit aquariustijdperk
is het tijdperk om van het ik tot een waarachtig wij te komen
met Ons, uw Broeders in de geest.**

Amen

Hier is niets aan toe te voegen. als u het laat bezinken, en het nu kan loslaten, dan keert het terug en kan de verwerking komen.
Dan moeten we misschien nu op een ander onderwerp verder gaan.

Streven contra herkennen

--- Wat op het ogenblik gebeurt is de afdaling van het Christusbewustzijn, ons streven in de persoonlijkheid om het te kunnen opvangen, en dat dan weer in de totaliteit van het wereldgebeuren. Is daar niet een heel groot proces mee aan de gang?

Zohra: Ja. Het woord 'streven' flitst ineens. Herkennen is anders dan streven. Wanneer wij daar vanuit ons streven mee bezig zijn, zijn wij daar op een heel ander niveau mee bezig, want dan zijn wij daar vanuit een begeerteniveau mee bezig. Dan halen wij die spiritualiteit die ons als Christusbewustzijn duidelijk wordt in onszelf, die prostitueren wij zelf dan. Want die brengen wij dan tot een soort markthandeltje.

--- De handelaren voor de tempel.

Zohra: Ja, dat is wat ik vandaag een paar keer heb gezien: de Meester Jezus die die geldwisselaars uit die tempel zwiepte. Want dan degraderen wij ons hoger zijn en onze integratie daarvan tot het streven in de begeerte. En dat is in alle gradaties van niveau al bezig. daar zijn over de hele wereld honderden, duizenden, miljoenen mensen mee bezig. Omdat zij denken, wij denken, want iedereen is daar mee bezig, dat je dat streven, dat je je heilige wil in dat streven moet leggen. En dat is het nou net niet.

--- Het heeft met overgave te maken. Overgave is het laten gebeuren.

Zohra: Ja. Wanneer je het wilt pakken, verbind je daar jouw machtstrillingen aan, van dat ego wat jij bent, dus jouw begeerte. dus dan haalt het niet die hoogte, niet die transcendentie in jouzelf waardoor je inderdaad verder kunt. Dan stop je juist je verder gaan. Dan blijf je zo almaar doordraaien.

--- In onze geneesgroep hadden we het erover dat toch steeds het ego belangrijk is: een steeds balanceren tussen het ego en het Christusbewustzijn, maar niet het ego ondergeschikt maken.

Zohra: Nee, nee, dat mag niet. Het is heel subtiel.

--- Wat is daarvan een stuk herkenbaarheid in het psychologische proces? Hoe kunnen we die beide kanalen als het ware sterker met elkaar verbinden?

Zohra: Dat is wanneer je een zodanig kritisch bewustzijn naar jezelf gaat krijgen, dat je kunt gaan zien waar je in wezen net weer eventjes buiten de lijn, outside, bezig bent met je in wezen te bevestigen via die cliënt, via je genezing. Zo subtiel is het.

--- Hoe kunnen we daar meer inzicht in krijgen behalve het te doen en te ervaren? Hoe maak je gebruik van het Christusbewustzijn en geen misbruik?

Zohra: Een mens moet zelfs zover komen dat hij geen gebruik meer maakt, maar goed, wij zijn nu nog bezig met het gebruik maken.

Door het te zijn, door er geen enkele ego-wil-trilling aan vast te knopen. En zonet had ik het erover dat die wil juist ontwikkeld moest en dat daar van alles mee moest gebeuren.

En nou zeg ik dus dit. en nu moeten jullie gaan kijken hoe je dat tot harmonie brengt.

--- Betekent dat dat zolang je niet verlicht bent je heen en weer gaat tussen je Christusbewustzijn, die staat van zijn en je persoonlijkheid?

Zohra: En die wil is daar steeds aanwezig om je toch bewust te maken van ieder trapje wat je kunt beklimmen, totdat ook dat niet meer nodig is. En in genezen: hoe minder er van jou zelf het verlangen is om die ander te genezen - en ik weet precies hoe verschrikkelijk moeilijk dat is dat je dat niet meer wilt - en toch moet je alles geven nietwaar, ook je persoonlijkheid, en toch zonder het te willen: dan heb je werkelijk contact op het hoogste niveau met die ander, zodat hij je kan accepteren als de helper en niet als degene die hem bedreigt in wezen, geestelijk.

--- Door genezing af te dwingen.

Zohra: Ja, want dan voelt hij zich dus bedreigd, want dan gebeurt er iets in wezen zonder dat hij of zij dat eigenlijk wil.

--- Heeft het ook te maken met de wisseling tussen natuurlijk proces en afdwingen. Dat er ineens een natuurlijke impuls kan zijn van het aanreiken van een antwoord.

Zohra: Jawel, maar in iedere impuls, die in wezen een flits van inspiratie is, ligt al onmiddellijk de dualiteit verborgen van het vallen naar de ene kant of naar de andere kant. 'Hij die staat zie toe dat hij niet valle', dat zit daarin. Onmiddellijk als je een flits van inspiratie krijgt dan sta je, sta je in je zijn, hoog.

--- En dan zie je, en dan komt die herkenbaarheid weer van die dualiteit, van beide aspecten. En als je dat niet kan zien, of durft te zien in je, of niet wilt, dan kun je het niet transformeren. Dat is de paradox. Daarvoor mocht het er zijn en is het ook goed dat je het ziet.

Zohra: Inderdaad. Want al ons lijden heeft geleid tot eindelijk bewustwording. En nu kan er van dat lijden een stuk getransformeerd worden, waardoor we niet meer zo erg hoeven te lijden.

--- Dat doet me ook aan Maslow denken, dat alle gradaties van behoeftes bevredigd moeten worden en dat je dan kunt zien dat je het makkelijk loslaat.

Zohra: Hoe meer je in je eigen zijn, in je integratie komt, hoe minder je de hang naar bevestiging hebt, in wat voor niveau en welke vormgeving dan ook. En hoe meer de ander dat dan kan herkennen als ook van hemzelf.

Relaties

Zohra: Geen enkel mens is zonder relatie.

--- Bij seksualiteitsbeleving en Christusbewustzijn, kan er een verschil optreden als de een zou geven en de ander niet of op een ander niveau...

Zohra: Ja, dan is er geen wisselwerking, en dat kan uitgroeien tot een karma , wanneer die ene die geeft herkent dat die ander niet geeft, en zich daardoor in de oude spiraal naar beneden laat trekken. Karma is altijd werk. En dat werk zal net zo lang over gedaan moeten worden totdat er geen werk meer uit voortkomt. Dat belangeloos geven van de een aan een ander, die daar niet mee bezig is, is een werkzaamheid die wederom nieuwe trillingen van nieuwe werkzaamheid oproept. En hoe zijn die trillingen van nieuwe werkzaamheid, hoe ga je daarmee om, nu in je vernieuwde bewustzijn, waardoor je in je volgend leven daar de miskennis of de schuldtrilling niet van hoeft te dragen.

--- Maar dat kan toch niet, als de een geeft en de ander die kan dat niet, die is daar niet aan toe of zo, je kan dan toch niet stoppen met het geven: die ander is daar nog niet aan toe, dus die kan niet terugkomen.

Zohra: Die kan niet terugkoppelen, maar het kan wel dat die ander daarvan of miskennis of schuldtrillingen krijgt, die helemaal niet bewust hoeven te zijn. dus in een volgend leven is die verplicht - ja, dat is niet zo'n mooi woord, maar dat heeft met die trillingen te maken die uitgezonden worden, resoneren en elkaar weer vinden - om dat weer over te doen.

--- Het is dan nu niet oplosbaar? Het is nu een heel moeilijk geval als die situatie zo zou liggen.

Zohra: Ja, dan moet je het loslaten.

--- Maar het is toch niet goed om te blijven geven als de ander niet kan ontvangen?

Zohra: Als je merkt dat je geeft in totale belangeloosheid en die ander sluit zich daarvoor af, dan mag je, of dan is het beter om daar niet in diezelfde mate mee door te gaan. Want dan inderdaad, dan veroorzaak je een karma. Dan is het beter je terug te trekken totdat die ander bewust wordt waarom dat gebeurt. Zo subtiel werkt dat.

--- Kunnen we niet afsluiten met een meditatie waarin dat Christusbewustzijn voor ons bewuster kan worden?

**Zie, van over de hemelen ben Ik gekomen
om in u te zijn.
Zie, hoe in uzelf
uw hoogste zijn Mijn aangezicht is.
Zie, hoe in uw zijn als persoonlijkheid
Mijn aangezicht somtijds versluierd, somtijds stralend
in uzelf tot herkenning zal komen.**

**Zie dan, hoe gij
in uw hoogste zijn, in de kleine mens die gij zijt,
vanuit de verbinding met Mij
- Ik de Christus in u -
hoe wij samen opstijgen
tot de hoogste hemelen.**

Want van over de hemelen zijt ook gij gekomen.

**En zie dan, hoe vanuit deze gezamenlijke opstijging
het licht, waaruit wij zijn voortgekomen
helderder, stralender wordt,
een licht, zo groot
dat zij vanuit zichzelf nieuw licht het leven laat zien.**

**Zodat in de hereniging der bewustzijns
deze vergrote mate van verlichting
langs de weg der geleidelijkheid, der evolutie
tot in de stof zal incarneren.
Zo gij geeft aan God wat des Godes is
en aan de keizer wat des keizers is,
dan zult gij niet balanceren op het scherp van de snede.
Want dat wat des Godes is, wat van God is
is in u het hoogste zijn.
Geef dan aan dit hoogste zijn
wat van dit hoogste zijn is.
Indien gij geeft aan de keizer wat des keizers is,
dan geeft gij vanuit uw hoogste zijn
de keizer uwer Seele, de keizer in uw ziel,
een zodanige kracht mede
dat deze keizer van uw ziel
zich kan manifesteren in uw persoonlijkheid:
de drager van de keizer en van God.**

**Wanneer gij deze drie-eenheid
tot een werkelijke integratie in uzelve kunt volbrengen
door uw heilige vrije wil
aan de ene kant zeer duidelijk en vastberaden te richten
op het hogere,
en aan de andere kant durft te leggen op het altaar der liefde,
dan voorwaar, voorwaar Ik zeg u,
dan zult gij hebben gegeven aan God wat des Godes is,
aan de keizer wat des keizers is
en aan de stof wat God en keizer in de stof zal zijn.**

**Zo richt u dan nu
op de zevenpuntige ster,
zie hem, deze ster, stralend van licht
en zeven punten in u vertegenwoordigd,
in al die zeven gebieden waaruit gij bestaat.**

**Herken uw eigen gezicht in al deze gebieden
en zie hoe uw gezicht het lijden vertoont
van al de eeuwen waaruit gij hebt bestaan.
En hoe daar, waar gij zijt ingebed in het hogere
het lijden u niet meer beroert.**

**Zo zeg Ik u,
richt u op deze ster in uzelf,
en zie toe, wakend als een zorgzame moeder of vader,
dat gij het kind uwer vereniging,
God, de keizer en uw persoonlijkheid,
niet onnodig laat lijden.
En hoewel niets in de kosmos onnodig is,
is toch een lijden wat niet direct noodzakelijk is
een vertraging in uw integratie.**

**Licht omgeeft u,
licht in uzelf,
verwarmend, liefdeslicht,
u vervullend met hoop, met vreugde, met vrede.
Ik Ben, ieder van u, Ik Ben, in u, God.**

**Zo hef uw handen op
en laten wij in deze handopheffing
ons kleine zijn, ons grote zijn, herenigen, verbinden
in een totale vergeving en genezing
in Gods heilige naam,
in uzelve aanwezig.
Licht uit licht, geest uit geest, ziel uit ziel en stof uit stof,
een in het zijn.**

Amen

Geef elkaar een hand, en voel in deze handreiking hoe er kracht en liefde stroomt van ons allen naar elkaar toe, samen op weg, kracht gevend, kracht ontvangend, liefde gevend, liefde ontvangend.

Bilthoven, 11 oktober 1985

CHRISTUSBEWUSTZIJN II

Enschede, 13 november 1985

‘Geef God
wat des Godes is,
en de keizer
wat des keizers is.’

INLEIDING ZOHRA

Waar het vooral voor de mensen van nu om gaat, is: hoe kun je dit Christusbewustzijn zodanig werkbaar te maken in jezelf, dat je vanuit dit Christusbewustzijn in jezelf kunt gaan verkrijgen een kosmisch (dus universeel), een esoterisch (dus vanuit het innerlijk weten), en een werkelijk vanuit de persoonlijkheid werkzaam weten. Met weten wordt niet bedoeld wetenschap. Met weten wordt bedoeld een zodanige innerlijke beleving dat dit weten is wat jezelf bent, is gewoon zoals jij in jouzelf de kosmische Christus verdicht in een historische Christus, vanuit die verdichting uitwaaiend over de hele wereld naar bewustwording van het eigen kosmisch Christus-zijn, en dus zelf historisch Christus-woorden in jezelf hebbend.

Dat zijn grote woorden he: Ik zie ons allemaal als Christussen.

Daar wordt echt niet mee bedoeld zoals wat daar is gegeven tweeduizend jaar geleden. Datgene wat van God is - wat des Godes is, dat is de geest, de geestkracht in de mens, dat is het totale zijn, en daar soms het wat bewuste, meestal het onbewuste weten van. Maar nu: Geef God wat des Godes is opdat de keizer kan krijgen wat de keizer toekomt. Wat is die keizer? Die keizer is de individuatie van datgene wat des Godes is, de individuatie die begon daar waar de Logos van dit zonnestelsel, de Heer van het Licht tot individuatie kwam, in deze hoog spirituele gebieden, waardoor vanuit die individuatie het totale bewustzijn van die individuatie kon geraken naar de menselijke wezens. Dan: deze individuatie van dit hoogste bewustzijn, dat goddelijke in jezelf, zodanig in de persoonlijkheid te brengen dat je geeft aan God wat des Godes is en aan de keizer wat des keizers is.

Geef aan God wat des Godes is. Dat betekent dat het totale zijn, uw oorsprong, zodanig in jezelf geïntegreerd is dat de ziel vanuit deze integratie, vanuit dit besef, je persoonlijkheid door alle aspecten van het karma, van alle levens heen

kan brengen totdat in die persoonlijkheid dat goddelijke duidelijk is, zo duidelijk dat in die ziel nieuwe bewustwording komt van datgene wat des Godes is. Die keizerlijke macht geven, zodanig, dat in die ziel datgene wat des Godes is in die persoonlijkheid terecht kan komen, dat is wat wij noemen het Christusbewustzijn.

De kosmische Christus: de Heer van het Licht, die kwam vanuit het hoogste zijn, vanuit het goddelijke en individuatie verkreeg in de sferen daar waar toch het begeren al begint, de spirituele sferen, daar wordt de kosmische Christus een verdichting van datgene wat God is. Deze verdichting neemt iedere ziel in zichzelf op. En deze verdichting kan in iedere ziel tot bewustzijn gebracht worden tot in die persoonlijkheid.

Ik wilde u deze driedeling even heel duidelijk aanreiken.

De mens in zijn levens, zijn karmische gegevens van leven tot leven, wordt door dit bewustzijn van de ziel, van het goddelijke in die ziel, zodanig geleid dat die mens in zijn persoonlijkheid die affiniteit heeft met die trillingen die hem in het huidige leven tot een dieper bewustzijn kunnen brengen van datgene wat God is, waardoor die keizer, die ziel, iets meer keizer kan worden. Begrijpt u, dus door het bewustzijn van dat wat God is in de persoonlijkheid, wordt die ziel iets meer keizer, waardoor de persoonlijkheid die keizer zodanig kan gaan integreren, dat het bewustzijn van die keizer over dat wat God is wederom groter gaat worden. En zo steeds verder, waardoor het totale bewustzijn in gradaties van niveau steeds meer gaat toenemen.

Dit gebeurt individueel, bij individuen, en het zal daardoor uiteindelijk collectief worden, zodat het totale bewustzijn van deze hele planeet aarde zodanig wordt omhoog geheven dat daardoor datgene wat van God is werkelijk aan God toebehoort. Dat gebeurt in de mens, want God is in de mens, en datgene wat van de keizer is, dus van de ziel is, de wijsheid van de ziel, zal geïntegreerd raken in de persoonlijkheid van de mens. Wanneer een ziel na eeuwen van lijden, van ervaring door lijden allerlei aspecten van het karma heeft doorworsteld, zal uiteindelijk in het bewustzijn van de persoonlijkheid van deze ziel in gradaties van niveau, in uitwerking van levens, meer bewustzijn komen van het aanwezig zijn, het Zijn van God in zichzelf.

In datgene wat werd doorgegeven vanuit de begeleiding zoals ik die heb mogen ontvangen, wordt nu heel duidelijk gesteld dat de mensheid in zijn totaliteit is aangeland op een kruispunt van nieuwe wegen.

Dat op dit kruispunt van nieuwe wegen een weg wordt aanreikt van een zodanige inzichtelijke bewustzijnsverruiming, waardoor datgene wat van God is tot werkelijkheid wordt in die keizer van deze ziel, en dat daardoor in die persoonlijkheid zowel dat wat van God als van de keizer is geïntegreerd wordt.

En met die keizer wordt bedoeld dat in die ziel door die eeuwenlange levens en ervaringen van het lijden, van het karma wat deze ziel gehad heeft, uiteindelijk een zodanig groot bewustzijn is gegroeid, is ontstaan, is geëvolueerd dat zij die persoonlijkheid kan brengen tot dat wat van God is door haar - eigenlijk is de ziel vrouwelijk - kracht, door haar keizer, keizerin zijn in deze persoonlijkheid. Het betekent dus dat wij nu een zodanige grote bewustzijnsverruiming kunnen verkrijgen dat wij als mensen, als individuen, als collectieve mensheid, ons niet langer door het karma van het lijden hoeven bewust te worden. Hetgeen dus betekent dat wanneer wij vanuit de vernieuwende inzichten dit God-zijn werkelijk in deze persoonlijkheid die wij zijn durven accepteren, wij onze ziel tot een dermate hoge evolutie kunnen brengen dat die persoonlijkheid als het ware niet meer gedwongen hoeft te worden door de eigen innerlijke verbinding, om steeds wederom door de ervaring van lijden heen te gaan. Door deze inzichten verdwijnt het lijden op zich nog niet direct, dat kan niet, want dat is in de stof totaal 'ingebakken'. Maar wel gaat de affiniteit met dit lijden zodanig veranderen dat dit lijden een andere dimensie gaat krijgen, waardoor de mens uiteindelijk boven dit lijden uit kan ontsijgen. Waardoor die mens uiteindelijk werkelijk dat wat van God is in zichzelf zo stralend herkent dat hij het daardoor de keizer maakt van zijn ziel en in zijn persoonlijkheid daar de integratie van is. Dit het thema van deze inleiding.

Nu wil ik verder gaan over het Christusbewustzijn.

Wat is Christusbewustzijn? Wie weet dat?

Wat mij is gegeven is, denk ik, maar een aspect van de hele waarheid.

Niemand kan ooit de hele waarheid geven of hebben, alleen aspecten.

Welnu, het aspect wat ik mag ontvangen en doorgeven is dat in de mens alle kracht en alle macht is vertegenwoordigd om juist nu in het nieuwe tijdperk de kosmische Christus in zichzelf tot leven te brengen. Zodanig dat er zelfs vanuit iedere mens een historische Christus kan gaan groeien.

En wat wordt er bedoeld met 'historische Christus'? Wij beleven de God in ons. Wij behoren tot het totale Zijn, de eenheid van dit God-zijn. Vanuit de eenheid Gods, dus vanuit dat wat van God is, vanuit het totale Zijn, in de individuatie van de verdichting van dit begrip, kan de mens, en kan de mensheid nu zoveel kracht putten dat hij dit kosmische Christuszijn, dus de individuatie van het goddelijke, werkelijk tot een historisch feit maken. In onszelf, van individu tot individu, en uiteindelijk collectief in de gehele mensheid.

De kracht van de Geest, dus dat wat van God is, de werkelijke overleving, het overlevingsinstinct zou ik willen zeggen, zowel geestelijk als in de stof verdicht tot overlevingsinstinct, is altijd gericht geweest op het bevestigen van de geest in de stof middels de kracht en de macht die in de persoonlijkheid aanwezig is.

Daardoor de ziel als het ware gevangen zettend in een eeuwigdurende herhaling van het karma, opdat uiteindelijk de wijsheid van de ziel, dus de verdichting van de geest, in die mens terecht zou komen. Nu is het zover gekomen dat de mens, de persoonlijkheid van de mens, de ziel vrij kan laten, eindelijk uit haar gevangenschap kan bevrijden. Dat die persoonlijkheid van die mens van deze ziel ook werkelijk tot keizer kan gaan maken, en niet tot zijn gevangene. En dat betekent dat dan het historische Christusbewustzijn tot werkelijke individuatie, tot werkelijk begrip gaat komen, ook in het mentaal vermogen van de mens, in het emotioneel vermogen van de mens, in het totale zijn zoals die mens op aarde is.

De geestkracht van de mens komt van God, is in wezen de Luciferische kracht. Lucifer, het licht van het bewustzijn, afdalend, vanuit dat mannelijk aspect, het bewustzijn, in zich hebbend het vrouwelijke, het ontvangende, Gods aangezicht. Er de twee aangezichten, het mannelijke en het vrouwelijke. In de loop der tijden is dit vrouwelijke, dit ontvangende, de ziel van de mens niet tot volle recht, niet tot volle bewustzijn gekomen. In de mens van nu is werkelijk door de zo grote evolutie van het denkend vermogen een deur geopend om dat andere, dat andere spoor, de andere weg van individuatie te kunnen ontvangen. Nu klinkt dat vreemd, dat je dat juist door evolutie van je denkvermogen hebt kunnen bereiken. Toch is dit waar: wanneer de mystiek niet ook met het denkvermogen, met het mentale vermogen tot in de stof gebracht wordt, komt daar een contradictie in, een botsing, en kan er geen werkelijk harmonisch geheel zijn.

Christusbewustzijn; de historische Christus gaf het offer der liefde vanuit het totale bewustzijn van de eenheid Gods. De historische Christus heeft voor de mensheid de deur geopend naar verlossing. Niet om het op die historische figuur te leggen, niet om de kracht daar uit te zuigen, niet om het van daaruit te zijn, maar om Hem te zien als het voorbeeld waartoe ieder mens in staat is. Ik bedoel niet zozeer de kruisdood - wij sterven allen onze eigen kruisdoden, soms wel dagelijks - maar dat ieder mens op het eigen niveau een eigen kruis - is het dood? - een eigen kruisiging kan ondergaan, kan accepteren in zichzelf wanneer deze mens tot het werkelijke innerlijke inzicht komt, werkbaar in de stof, dat deze kruisiging juist datgene is wat deze mens in wezen in dat totale zijn is, wat hem toekomt, hem toebehoort.

Het betekent dat er in de mens vanuit dat totale zijn, vanuit dat goddelijk zijn,- 'geef God wat des Godes is' - een hele innerlijke, diepe totale rust en overgave aan het eigen zijn kan komen. Wat niet inhoudt dat je dan met je armen over elkaar gaat zitten en denkt: nou laat de wereld verder maar barsten, laat iedereen maar voor zichzelf zorgen. Het betekent dat je vanuit het weten van dit hele diepe God-zijn in jezelf kunt gaan kijken naar datgene wat jou van je eigen

keizer zijn vanuit je ziel afhoudt, tegenhoudt: waarom ben ik niet de keizer meiner Seele, waarom niet, wat doe ik waardoor ik dit niet tot werkelijkheid kan maken, wat doe ik niet waardoor dit niet tot werkelijkheid kan worden.

In de komende tijden zal erg veel van het mensdom gevergd worden. Zoveel dat indien de mens, indien hij niet tot een werkelijke absolute beleving komt van dat God-zijn in zichzelf, waardoor hij zijn persoonlijkheid zodanig kan gaan integreren, dat die ziel zijn keizer zal gaan worden, er voor de mensheid erg veel lijden komt. En dat lijden zal dan zodanig zijn dat het zelfs de mens geestelijk als het ware in een negatieve spiraal zal brengen, waardoor de evolutie van het hele mensdom tot een bepaalde stilstand zal komen.

Het is mij gezegd dat alle krachten zodanig zijn, nu in het komende tijdperk, dat er als het ware een vernieuwing kan gaan ontstaan in dit hele mensdom, inzake dit omgaan met dat wat wij al duizenden jaren hebben: het Christusbewustzijn, de historische Christus, onze godsdiensten enz. Dat in die nieuwe mens van nu de Gods-‘dienst’ niet essentieel is, maar dat voor de nieuwe mens van nu de innerlijke beleving van dat kosmisch Christus-zijn van het allerhoogste belang is. En dat de historische Christus daar een deur voor heeft geopend, een weg toen heeft getoond hoe men dat in zichzelf tot waarheid, tot werkelijkheid kan brengen. Alles wat deze historische Christus heeft gegeven aan richtlijnen, aan leringen, is geweest de Weg, de Waarheid en het Leven, omdat deze historische mens, deze historische Christus in zichzelf voor die drie jaar tijd deze kosmische Christus tot een waarachtig bewustzijn en tot een waarachtige werkelijkheid heeft gebracht.

Maar nu wij. ‘Zijt gij niet als goden’ staat in de bijbel.

Wij zijn als goden. Maar wij herkennen het niet, want wij durven het niet.

Vanuit al onze levens, vanuit al onze geconditioneerdheden, vanuit al onze achtergronden, het karma, alles wat wij in de loop der eeuwen zo hebben ‘uitgevoerd’, is ons de kracht, de macht ontnomen om in onszelf dat Christuszijn, vooral dat kosmisch Christuszijn tot werkelijkheid te maken.

Maar nu, nu alles wankelt, nu alles beeft op zijn grondvesten, nu overal vanuit dit oerinnerlijk weten de mens alle heilige huisjes aan het intrappen is, nu gaat het komen dat er een soort revolutie kan gaan komen in het denken van de mensen, in het richten van de emoties van de mensen, in het zodanig integreren van het kosmische Christuszijn dat wij daardoor die historische Christussen zullen zijn en daardoor op onze aarde een eenheid Gods brengen.

Dan zullen wij kunnen zeggen: Wij geven God wat des Godes is en de keizer wat des keizers is, onze ziel wat des ziels is.

En onze persoonlijkheid is het middel om deze enorme hoge mystieke, esoterische en vooral werkelijk materiële evolutie te doen plaatsvinden.

Er is nog iets wat daar ligt.

Dat Godzijn, die eenheid Gods: pas wanneer de mens werkelijk, werkelijk begrijpt dat die eenheid Gods zijn enige manier van overleven is, dan pas kan die keizer van die ziel tot werkelijkheid komen in die persoonlijkheid.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

Keizer van mijn ziel

--- Is in Kaiser meiner Seele de Kaiser iets anders dan de Seele, zijn het twee gegevens?

Zohra: Het werkelijk goddelijke is de Kaiser meiner Seele en het bewustzijn van deze Kaiser meiner Seele moet in de persoonlijkheid tot integratie komen. Daardoor kan de persoonlijkheid in zichzelf zodanig tot bevrijding komen, waardoor hij het bewustzijn van de ziel vergroot. Als het bewustzijn van het goddelijk zijn in die ziel groter wordt, komt er een nieuw impuls, zodat die persoonlijkheid weer een vernieuwing van bewustzijn kan krijgen, een nieuw stukje evolutie kan doormaken. Dat is dus een vicieuze cirkel.

En de Kaiser meiner Seele dat is God.

Er is zo'n lied in een operette: Du, du bist der Kaiser meiner Seele. In het Duits zeggen ze Du tegen God, Du bist der Kaiser meiner Seele, en niets anders.

--- Waarom is dit begrip in het Duits gegeven.

Zohra: Het is inderdaad in het Duits gegeven.

Ik zie een glimlach, dat weet ik niet.

--- Je had het over de cirkel. Kun je daar een spiraal van maken als je zegt: Is aan de keizer geven de erkenning van het godsbesef in jezelf, dan gaat daardoor de spiraal omhoog. Daardoor wordt weer in staat gesteld deze bewustzijnsverhoging te geven aan God.

Zohra: Ja, waardoor die bewustzijnsverhoging wederom terugkeert - dat is die spiraal - in de persoonlijkheid. Dus de vraag net: is de Kaiser meiner Seele het godsbesef: ja. Aan de keizer geven wat des keizers is, is dit godsbesef zodanig in je ziel tot bewustzijn brengen totdat de persoonlijkheid deze integratie tot materie brengt, manifest maakt. Er is net gezegd: de bevrijding van de ziel door de persoonlijkheid. Dat is nu het hele - wat profaan gezegd - systeem van de verlossing, dat juist die ziel tot een hogere graad van bevrijding, van verlossing kan komen, waardoor zij een hoger graad van godsbesef in zichzelf kan verkrijgen. Daardoor wordt deze ziel uiteindelijk zodanig keizer dat die persoonlijkheid weer een vernieuwing van dat hele godsbesef in zichzelf krijgt.

--- Dat keizeridee heeft dan toch te maken met wat aan goddelijkheid in je is.

Zohra: Ja, maar nu het bewustzijn daarvan, daar gaat het om, het bewustzijn van datgene wat aan goddelijkheid in je is.

--- Dat gaat vergroten, je komt telkens in die kringloop, maar dan heb je toch ook, omdat God in ons is, dat wij helpen God te vergroten?

Zohra: In zijn bewustzijn te vergroten. In zijn totaliteit kun je het niet vergroten, maar wel in het bewustzijn van die totaliteit. In het totale Zijn is alles al, dus dat kun je niet vergroten, wel het bewustzijn van die totaliteit.

--- Dat je met je bewustzijn je eigen werelden scheidt en ook je eigen hemelen en daarmee ook als het ware een groter gegeven naar God toe.

Zohra: Ja, waardoor het goddelijke zich op een hogere wijze kan manifesteren. En dat gaat maar steeds door.

--- Je hebt in een vorige lering gezegd dat het niet de bedoeling is dat je in je persoonlijkheid slaaf wordt van de Kaiser en van God. Is het dan de bedoeling dat ieder mens zich gaat realiseren tot in de persoonlijkheid, tot in iedere cel van je lichaam, dat dat goddelijke in je is, en dat je dat gestalte kunt geven, dus een soort zelfstandigheid van het goddelijke in je persoonlijkheid, en dat je dat kan bevrijden?

Zohra: Dat je slaaf wordt betekent dat vanuit de oerdrang om de geest Gods in de materie te brengen de kans heel groot is dat je dat almaar blijft doen, in een soort verslaving. Ik zie een vogeltje in een kooi dat almaar rondvliegt en tegen de spijlen botst. Van die oerdrang blijf je dan slaaf omdat je steeds meer bewustzijn wilt verkrijgen. Je laat jezelf dan verleiden om in ieder leven steeds de karmische herhaling te laten plaatsvinden om maar steeds meer bewustzijn te krijgen. Daardoor kom je niet uit die spiraal en blijf je in wezen stilstaan. Maar dat ben je je niet eens bewust.

Het vrouwelijk aangezicht van God in de mens

--- Hoe manifesteert het vrouwelijk aangezicht van God zich in het Christusbewustzijn van de mens?

Zohra: Het vrouwelijk aangezicht van God is de ontvangenis in de materie, zodanig door de liefde gedragen, dat zij tot wederopbouw en transformatie leidt van de materie. Wederopbouw.

--- Wederopbouw van de persoonlijkheid?

Zohra: Van de persoonlijkheid en dus van het bewustzijn van God in de Kaiser van de ziel.

--- Dat van de liefde heeft heel sterk de nadruk gehad, bij dat godsbewustzijn, dat dat helemaal niet kan groeien als je niet helemaal voor de liefde kiest.

Zohra: In de tekst van de tempeldiensten wordt gezegd: 'zonder liefde kan geen licht zijn': Het licht is het totale zijn. Dus de liefde is de vormgeving van het totale zijn. De liefde is de oorzaak dat er bewustzijn kon zijn, dat er stof kon komen en dat stof door bewustzijn van God als het ware teruggebracht kon worden tot een hoger besef van God. Dat is de liefde. Maar nu, wat doet de mens vanuit het vrouwelijk gezicht van God met het Godsbewustzijn? En hiermee komen we aan dat vormgeven van de kosmische Christus in ons mensen zelf tot de historische Christus.

--- Bij mij is de moeilijkheid: waarnaar ik moet luisteren in mezelf. Je hebt, krijgt inspiratie, je hebt een geweten en je hebt intuïtie; dat zijn allemaal elementen waarmee je moet werken. En ik kan me voorstellen dat het erg verwarrend is waar je naar moet luisteren als je bepaalde dingen doen wilt. Als ik je zo hoor praten over dat iets moet ontvangen worden in een vrouwelijke schoot als het ware en dan omgezet, getransformeerd moet worden, dan moet die geestkracht zo hard en zo scherp zijn dat hij verzacht moet worden door het moederlijke, en dat je dan pas een vormgeving gaat geven van de mannelijke daadkracht. Maar dan heb je nogal een proces achter de rug!

Zohra: Ja, maar dat gebeurt van dag tot dag bij ieder mens, onbewust meestal. Die geestkracht die is mannelijk, hard, die komt met kracht aan, inspiratie. Maar dan zijn er geweten en intuïtie, wanneer men nog geen inzicht heeft, elementen van de ziel om dat zodanig op te vangen dat dat niet tegen de liefde en niet tegen jezelf in hoeft te gaan. Of je het doet is een tweede. Wanneer er meer inzicht komt, kan aan die intuïtie en aan het geweten nog een verruiming van bewustzijn toegevoegd worden, waardoor bij inspiratie heel duidelijk onderscheiden wordt van waaruit dit komt. Want vergeet niet dat alle inspiratie, die wij allemaal krijgen, die ieder mens krijgt, in zichzelf, ook gekleurd wordt door wat er uit het onderbewustzijn affiniteit mee heeft. En wat in het onderbewustzijn zit, zijn de oude herinneringstrillingen die in het huidige leven tot bepaalde verlossing gebracht moeten worden.

--- Dus onderdeel van je ziel. Dus geweten en intuïtie zijn een soort beschermfactoren voor datgene wat er zo hard op je afkomt.

Zohra: Ja. Heel goed gezegd zo.

Rolpatronen

--- Maar dat geweten, is dat ook niet maatschappelijk bepaald?

Zohra: Gedeeltelijk. Natuurlijk is een enorm stuk ervan bepaald door onze maatschappelijke structuren, door onze culturele achtergronden, door alles wat wij zijn zoals wij zijn. Kijk bv. naar bepaalde Afrikaanse landen. Daar werkt dat geweten anders dan bij ons. Daar moet je een of ander onderdeel van je vijand opeten, want dan krijg je zijn geestkracht. Dat is een verkeerde interpretatie van een bepaalde bewustzijnsverruiming. Dat geweten speelt daar helemaal niet in, omdat dat wordt gedaan vanuit de geest, vanuit de inspiratie. Waarom speelt dat geweten daar niet in? Omdat het maatschappelijk zodanig is gevormd, dat het daar niet in kan spelen want de verkeerde interpretatie van dit esoterische gegeven is daar uitgegroeid tot een denkpatroon, tot een rollenpatroon. Dat doen wij ook. En nou gaat het er maar om, met die vernieuwende inzichten die oude rollenpatronen nog eens 'n keer te gaan belichten, en te gaan herwaarderen, en te onderzoeken of je dan wel op het goede spoor zit met je oude rollenpatronen en je oude geconditioneerdheden.

--- Dat is dan knokken tegen de bestaande orde en de gegevenheden die je hebt meegekregen van thuis.

Zohra: Dat knokken, dat is de beginfase, dat ben ik met je eens. Vanuit dat knokken moet er een soort integratie komen waardoor datgene wat om je heen is daar als het ware langzaam door aangeraakt wordt, daar langzaam doorheen vloeit, als water moet het zijn. Het kan natuurlijk als vuur. Ja, verbranden. Dat is al zoveel gebeurd, dat is al eeuwen lang gebeurd. Nu kan het anders. Dat is vreselijk belangrijk voor de mens dat het nu anders kan. Dat geeft hem herkenning van dimensies in zichzelf die hij eerst niet had. Die herkenning bedoel ik, die dimensies wel, die herkenning niet.

--- Je bedoelt dat knokken moet geen knokken meer worden, maar...?

Zohra: Een doorleven worden, zo doorleefd dat het als het ware een vanzelfsprekendheid is zoals je dat vanuit je innerlijk beleeft, waardoor de ander of de maatschappij of je omgeving dit ook zo gaat accepteren.

Opvoeding

--- Kan je een beschrijving geven van de ideale opvoeding die een kind begeleid naar een eigen Christusbewustzijn?

Zohra: De ideale opvoeding bestaat niet, wel is ieder mens de ideale opvoeder wanneer die in zichzelf dus dit Christusbewustzijn zodanig kan vormgeven dat hij vanuit 'Geef God wat des Godes is' -dus de totale eenheid-dat besef zijn keizer laat zijn in zijn ziel waardoor zijn persoonlijkheid niet vanuit de macht, het bezit, de begeerte als opvoeder reageert en de kinderen beheerst. Elk mens heeft wanneer hij een uitdragende taak heeft, een vormende taak, een opvoedende taak, in zichzelf een bepaalde machtstrilling waardoor hij ook de kracht krijgt om het te doen, anders heeft hij de kracht niet. Maar nu gaat het erom: hoe gebruikt hij deze machtstrilling, in zijn manifest maken van zijn geestkracht? Door het vrouwelijk aangezicht van God. Dus door de liefde, dus door een zo'n groot besef van de eenheid dat hij dat kind niet meer als zijn bezit ziet of als zijn slaaf. En het is vreselijk moeilijk, het gaat van dag tot dag als het ware Maar met de inzichten die nu komen kan ik nu zien waarom die fouten er waren en wat voor fouten het waren, en hoe en ik welke context zulke fouten liggen, dat is niet van mij alleen, dat is van iedereen.

--- Hoe zou jij aan een kindje uitleggen, iets vertellen over het Christusbewustzijn?

Zohra: Ik zou hem vertellen van die engel die in hemzelf is. Een hele mooie kleine fijne engel, heel teer, en hoe hij in zichzelf deze engel steeds meer tot zijn werkelijke vriend kan maken. Hoe hij deze engel in wezen zelf helemaal is. En dat het voor hem een opdracht is om in dit leven goede vriendjes met die engel te zijn. En dan kun je dus niet meer beheersen, maar toch wel uitleggen waaruit dat bestaat.

En dat Bijbelwoord: 'Wat gij niet wil dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet.' Dat geef je dan ook niet aan de ander. 'Heb u naaste lief als uzelf.' Dat zijn allemaal uitspraken om duidelijk te maken dat wanneer die liefde in jezelf niet voor jezelf aanwezig is, je absoluut die ander tekort doet, die ander niet kunt liefhebben, en die ander met egoïsche machts- of begeertetrillingen. Dat kan niet anders.

--- Als dat kind dat dan afwijst?

Zohra: Toch moet je zo'n kind naar zichzelf toebrengen met het weten dat die in zichzelf een dieperliggend wezen is dan zo in zijn spel en in alles wat het doet, en dat dat wezen weet van God. En dat het daarmee in dieper verbinding moet komen. Bewust worden van eigen creativiteit, ja zelfs van eigen inzichten. Heel moeilijk, hoor.

De wil

--- Wat is het belang van het woord bij het genezingsproces?

Zohra: Het belang van het woord is dat het mentaal vermogen wordt aangeraakt en dat het denken, het denkvermogen dan daarmee gaat werken. Het belang van de liefde als energie-uitstraling is dat daardoor het hart wordt geraakt, en wanneer het denken en het hart tot een bepaald evenwicht komen, dan krijg je dus een integratie van het Christusbewustzijn. Dat is dan wat dan steeds genoemd wordt de vleugelslag van de heilige geest, want dan komt nog aan bod de wil, het wilsaspect van de mens. Maar die is dan zodanig begeesterd door deze integratie dat het wilsaspect gericht wordt op het transformeren van de eigen negativiteiten, van de eigen nog wat onbelichte aspecten.

--- Die negatieve aspecten van het lijden overwinnen, is dat ook via de wil?

Zohra: Niet alleen vanuit de wil, dat is te beperkt. Er moet eerst bewustzijn van dat Godszijn. 'Geef God wat des Godes is', in deze ziel zo duidelijk zijn dat die ziel daardoor dat bewustzijn van God als zijn Keizer ziet. In die persoonlijkheid geeft de integratie van beiden een zodanige verruiming dat die persoonlijkheid die ziel kan verlossen van een stukje dwangmatigheid om het bewustzijn van de Keizer meiner Seele in deze ziel te verkrijgen. De wil is ook onderhevig aan bewustzijnsverruiming. Want die wil moet dus helemaal mee in dat proces. Maar die wil kan op een lager niveau gericht zijn, b.v. 'ik wil morgen een brandkast kraken'. Dan is die wil gericht om die brandkast te kraken, op bezit, dus die persoon doet alles om datgene wat hij wil voor elkaar te krijgen. Door een bewustzijnsverruiming, door die hele driedeling (God, de Kaiser en de persoonlijkheid) kan die wil als het ware een grens, een horizon verder gebracht worden. Is er nou niet meer op gericht om die brandkast te kraken, of om iemand geld te ontfutselen, maar is dan gericht op een hogerstaand iets, kan gericht worden op jezelf om tot werkelijke, in de stof werkbare verandering, regulering in jezelf te komen. Altijd jezelf eerst! De wil wordt nog teveel naar buiten gericht. Naar het buitenaspect: 'Jij moet zo worden als ik leuk vind. Jij moet dat doen, jij moet mij dit geven.' Die wil moet eerst in jezelf gericht worden, en van daaruit gaat het pas in een wisselwerking naar buiten naar de ander. Dan houdt uiteindelijk het lijden op. Maar het begint met die affiniteit met lijden. Dat lijden op zich kan zo één, twee, drie niet ophouden, de materie is zwaarder dan geest natuurlijk. Dus wanneer de affiniteit daarin met het lijden ophoudt, dan zal uiteindelijk de materie dat aspect van lijden niet meer hebben. Dit kan levens duren.

--- Is er niet een hele hoge graad van willen zoals ook in het nieuwe testament gezegd wordt om als hoogste wil uit te drukken: 'Heer, zeg mij wat ik doen zal'

of de overgave aan de heilige wil? Het gevolg daarvan was het lijden dat doorvoerde naar een hogere graad van integratie, waarschijnlijk van die Kaiser in die Seele. Is dat zo?

Zohra: Ja, want 'Heer zeg mij wat ik doen zal', betekent voor een mens een totale overgave aan de Goddelijke wil die in wezen zijn eigen hogere wil is, zijn eigen hogere zijn is. Want als je vraagt: 'Heer, zeg mij wat ik doen zal', dan krijg je meestal niet het antwoord wat je nou zo dolgraag zou willen. Want dat heeft te maken met de lagere gebieden van de egoïsche persoonlijkheid. En met de lagere bedoel ik niet een vies woord, maar ik bedoel alleen dus nog niet werkelijk geïntegreerd met God en daardoor met de Kaiser meiner Seele.

Wederzijdse verlossing - de historische en de kosmische Christus

--- Van kosmische Christus naar de historische Christus, hoe moet je die relatie zien? Hoe verplaats je dat naar nu, naar vandaag?

Zohra: Je bedoelt de verbinding met de mens die daar toen de historische Christus.....

--- Nee, ik bedoel het plaatsen van de historische Christus nu.

Zohra: Ja dat wel gezegd, misschien niet helemaal ten volle. In de bijbel staat 'Gij zijt allen Goden', hetgeen betekent dat je vanuit je Godszijn die historische Christus in jezelf kunt vinden.

--- Als we dat zeggen vandaag, dan moet er ook een schijn van een glimp van een weg zijn.

Zohra: Ja. Die glimp van een weg is dan dat nu gegeven wordt een hogere bewustzijnsverruiming van de mens, zodat hij niet de slaaf mag zijn van de dwangmatigheid liggend in zijn ziel, die vanuit een eigen oerdrang tot de keizer wil worden, dus God in zich wil manifesteren. Vanuit die hogere bewustzijnsverruiming kan hij nu deze ziel van deze dwangmatigheid gaan bevrijden. Net zo goed als daardoor de persoonlijkheid wordt verlost.

--- Door het leven in de stof ten volle te aanvaarden vanuit een bewustzijn dat dat leven in de stof juist door het te leven verder moet voeren?

Zohra: Nog verder: de zelfwerkzaamheid daarin.

--- De ziel bevrijdt de persoonlijkheid, en de persoonlijkheid bevrijdt ook de ziel?

Zohra: Natuurlijk. Dit is een wisselwerking. Vroeger werd dit niet zo gezien. Toen werd alleen gezien dat het allemaal van boven kwam. Daardoor werd de persoon bevrijd in de stof in zijn persoonlijkheid. In de herwaardering van nu - dat is nu het nieuwe, dat is de synthese in de stof - krijgt de persoonlijkheid daarin het volle pond, de volle waardering. Het zit juist in de macht van de persoonlijkheid of die ziel bevrijd wordt van een stukje dwangmatigheid, die zij in zich heeft vanuit die oerdrang om in zichzelf zoveel mogelijk God te zijn en dus die Kaiser te worden.

--- Kun je dan zeggen dat alleen die ziel bevrijd kan worden juist door de persoonlijkheid?

Zohra: Ja, en de persoonlijkheid kan alleen verlost worden door de ziel. Vanuit deze context werd eerst heel duidelijk gegeven dat de mens niet alleen bestond uit die persoonlijkheid en die dwangmatigheid in zichzelf van begeerten, maar dat daar nog was dat hogere. Dat moest geïntegreerd worden. Toen de mens dat besef had, begon te komen een zodanige begeestering van stof, van de persoonlijkheid, dat die persoonlijkheid eindelijk die ziel kon gaan verlossen. En dat gebeurt in het komende tijdperk, de komende tweeduizend jaar, in gradaties van niveau.

--- Tweeduizend jaar geleden is getoond wat het Christusbewustzijn in kan houden in de mens, en toen is de kosmische Christus heet sterk geïncarneerd, maar het einde waar het Christusbewustzijn op uitliep was de kruisdood voorzover wij weten. Wat ik eigenlijk wil vragen is, dat betekent dan dus eigenlijk dat het Christusbewustzijn ergens in uitmondt wat dan wordt een totaal Goddelijk worden.... En is dan de persoonlijkheid weg?

Zohra: Nee, verandert. Wanneer het ware Christusbewustzijn in deze context kan dit leven, in jouw persoonlijkheid is bereikt, dan is niet jouw persoonlijkheid weg, maar als het ware getranscendeerd. Dus opgeheven.

--- Is die dan nog stoffelijk te noemen?

Zohra: Uiteindelijk komt de mens zo ver dat hij dan ontstoffelijk wordt. Maar dat duurt natuurlijk nog x-tijd.

--- Nu nog die vraag over de dood.

Zohra: Die doodsfase betekent wanneer er geen verandering meer mogelijk is: stilstand. Dat is een doodsfase.

--- Wordt de Christus zichtbaar in de persoonlijkheid, werkt die door de persoonlijkheid heen naar die ziel toe waar dus die kosmische Christus wordt ervaren?

Zohra: Maar niet als de mens Jezus, maar in jouw eigen context!

--- Als herinneringen aan....

Zohra: Ik wil het niet herinnering noemen als een navolging, omdat dat in jezelf aanwezig is, en je moest je dat bewust worden door wat de historische Christus liet zien, tweeduizend jaar geleden.

--- Dus de herinnering is de historische Christus, en het verlangen van de ziel is dus de kosmische Christus?

Zohra: Ik vind het woord herinnering wat verwarrend. De herkenning in de historische Christus van die kosmische Christus is voor ons een zekerheid dat in ons mensen dit zelfde aanwezig is, dezelfde potentie aanwezig is.

--- Zou je alleen van de historische Christus kunnen spreken in de context van het Christendom?

Zohra: Ja.

--- De Boeddhisten hebben de Maitreya beloofd. Moet je dat dan noemen de kosmische Christus?

Zohra: Ja, en de historische Christus heeft voor een gedeelte van de mensheid dit in de stof tot herkenning gebracht. En zij die Hem daarin niet hebben herkend, zullen blijven verlangen naar die kosmische Christus in zichzelf totdat onder hen iemand opstaat waardoor de herkenning weer in een historische Christus plaats zal vinden.

--- Kunnen ze die niet herkennen in b.v. de Boeddha?

Zohra: Boeddha bracht het bewustzijn, bracht het bewustzijn van de totale eenheid, bracht de geestkracht Gods, -Heer Boeddha.

--- Mijn hart bonkt zo verschrikkelijk: ik heb het gevoel dat ik Zohra moet vragen of zij een relatie heeft, een verbinding heeft met de historische Christus om ons in deze tijd op een andere manier ons te kunnen laten voelen wat de mensen in die tijd konden herkennen aan die Christus? En wat jij daar weer mee te maken hebt?

**Voorwaar voorwaar Ik zeg U
dat in degene die Ik u zal zenden,
reeds heb gezonden,
gij Mij zult herkennen.
Vanuit de herkenning van Mij zal voor u duidelijker worden
hoe ook gij in uzelve
tot de Christus kunt geraken in uw eigen zijn.
Natuurlijk is er een zeer diepe verbinding van Mij
met Mijn boodschapper.
Hoe en op welke gronden en in welke context
is niet zodanig van belang voor u.
Wel is van belang voor u dat deze boodschapper
zo zij Mij manifesteert
voor u slechts de poort is
tot uw manifestatie van Mij in uzelve.**

**Zo aanvaardt dan dat Wij vanuit onze liefde en bescherming,
Wij, uw broeders in de geest,
de geest Gods manifest maken in de stof,
opdat de persoonlijkheid, deze geest Gods herkenkend
vanuit de vernieuwende inzichten,
de keizer van de ziel zal zijn.
Deze persoonlijkheid zal dan doorlicht zijn
door het Godsbewustzijn zo groot
dat ook de ziel vanuit dit keizer-zijn
het Godsbewustzijn tot verlossing kan brengen
wederom in de stof van de nieuwe persoonlijkheid.**

**En zo zult gij, mensen, van eeuw tot eeuw,
het Godsbewustzijn van uw ziel keizer van uw ziel maken,
in uw persoonlijkheid tot de keizer maken,
opdat Ik Mijn schepping steeds wederom kan vernieuwen.
Want uw evolutie
uw bewustzijn
uw verdieping
uw werkelijke Godsbeleven
is de enige wijze van vergroting van bewustzijn
van het goddelijke in al wat is.**

**De Christus is nu gekomen.
In deze eeuw is de Christus vanuit de hogere sferen,
de kosmische Christus,
nedergedaald, en zal zich manifesteren**

**in de gehele mensheid
in gradaties van niveaus van bewustzijn.
En soms zult gij in mensen de Christus herkennen,
doch weet dan dat gij dit niet moogt overwaarderen
of onderwaarderen.
Dat gij moet geven aan God wat des Godes is,
en aan de keizer wat des keizers is.**

**En zo zult gij dan de herkenning van de Christus,
van de historische Christus in een mens,
niet tot uw verslaving laten worden,
niet tot uw heerser laten worden,
maar laten zijn de poort van uw eigen Christus-zijn.**

Gaat u nu met mij in een meditatie en zie in uzelve een stralend licht.
Zie in uzelve een stralend licht, waarvan het middelpunt heeft uw gezicht,
en zie vanuit dit middelpunt uw gezicht hoe het licht als een zevenpuntige ster
uitstraalt en wederom instraalt. En herken in de zeven punten van de ster steeds
wederom uw eigen gezicht maar dan uw gezicht van een schoonheid, onaards,
immaterieel, een wezen van schoonheid.
Dit is uw oorsprong en dit zal uw bestemming zijn.
Zie hoe dit licht is, goudkleurig, warm, teder, liefdevol beschermend.
En zie dan dat iedere straal van iedere punt van de zevenpuntige ster reflecties
oproept vanuit het hoogste zijn, indringend in uw zijn. En voel dan de kracht van
de liefde in uzelf, werkend in uzelf dragend, vormend, behoedend, beschermend.

Hoc est. Ik ben die Ik ben in u.

Gesterkt, vernieuwd, verlicht keren wij terug in ons menselijk-zijn hier.
In onszelf voelend de kracht om het leven weer op te nemen.
En het leven te durven leven zoals wij zelf hebben gewild. Maar dan nu verlicht,
liefdevol, beschermend in onszelf. Hef uw handen dan op naar mij en voel hoe
in deze opheffing van de handen de eenheid het Goddelijk zijn in ons allen
wordt aangeraakt en bij dit uitzenden wederom ontvangen.
Verbindt u met allen over de gehele wereld die deze uitstraling van geest, van
Godsbewustzijn van liefde kunnen en willen ontvangen. Opdat er over de hele
wereld zal komen een keten van licht, een keten van liefde, opdat het kwaad zich
in zichzelf zou kunnen terugtrekken. Geef elkaar dan een hand en voel je nu
als mens, voel je nu als mens heel bewust heel verbonden naar je eigen zijn.

**Dan mag ik u geven in Gods heilige Naam vergeving en genezing in uzelve.
Amen.**

Enschede, 13 november 1985.

ZIE, VANUIT DE BERG MORYA DAAL IK NEDER

Mystieke tekst Bilthoven, 23 november 1985

**Zie, vanuit de berg Morya daal ik neder
om u te brengen tot in de genade van de Heer van het Licht.
Want zie, gij mens, hoe in uzelf
de berg Morya stralend is, zo stralend
dat gij in uw bewustzijn,
in uw diepste gevoel,
in uw gehele menszijn,
vanuit uw hoogste verbinding met Mij
de genade hebt, in uzelf
om de waarheid der liefde
in het totale zusterschap der vormgeving,
tot uitdrukking te brengen, manifest te maken.**

**Voorwaar Ik zeg u,
dat in het komende tijdperk gij mens
een zo grote kracht in uzelf hebt,
een zo grote vreugde,
een zo grote genade,
dat gij mens
juist in uw kleine menszijn van alledag
deze grootheid tot in uw kleinheid kunt brengen.**

**En zo zult gij steeds opnieuw de spiraal verhogen,
bewuster beleven,
van verbinding in het totale universele zijn.**

**In deze kracht, in dit grote licht van kosmische energieën
die nu vanuit het universum
naar de planeet Aarde worden gezonden
zult gij mens uzelve steeds opnieuw
moeten gaan herconstrueren.**

**Gij zult zien dat alle constructies
in de loop der eeuwen opgebouwd door het menselijke bewustzijn
zodanig aan verandering onderhevig zijn
dat zij door steeds meer lichtend inzicht
hogere verdieping,
de mens naar nieuwe paden zullen voeren,**

**waardoor het denkvermogen van de mens
zodanig belicht zal worden
dat de mens in zichzelf
de emotiegebieden zal kunnen verkennen en herkennen,
zodanig herkennen dat daaruit kan volgen
de erkenning van de gebondenheid, de dwangmatigheid van deze.**

**Dan zal, door deze erkenning,
het inzicht zo liefdevol zijn, zo beschermend
dat gij mens in uzelve
tot een zodanige transformatie zult komen
dat gij uw lagere gebieden, uw lagere zielsgebieden
die gij in de stof zult ontplooiën van leven tot leven,
zult doorlichten met uw hogere gebieden,
uw eigen hogere verbindingen
vanuit het kosmische vuur, waaruit gij zijt ontsproten.**

**Zo verbind u dan
en hebt vrede in uw harten.
En dat wat vooral een uwer nu met angst heeft vervuld
was een herinneringsflits,
zeer duidelijk vanuit het onderbewustzijn
naar het waakbewustzijn gekomen
en daardoor de mens in het menszijn beheerst.
Doch deze flits, komend vanuit oude tijden,
latent aanwezig in het onderbewustzijn,
heeft juist moeten dienen
om in uw bewustzijn duidelijk te maken dat gij mens niet meer
de oude paden op dezelfde wijze zult bewandelen,
maar deze oude paden tot nieuwe paden zult transformeren
door de genade in uzelf, de kracht in uzelf,
de lichtende energie,
want gij zijt de berg Morya in uzelve.**

**Laat nu alles los en kom in jezelf, wees in stilte, vreugde,
in een zo grote innerlijke diepe dankbaarheid:
hebben wij niet alles om dankbaar voor te zijn?
Hebben wij niet de mens mogen zijn die wij zijn?
En aan ons de vreugde, de kracht
om dit tot werkelijkheid te maken in ons totale zusterschap.**

**Zie dan hoe wij allen zijn
wezens van licht, stralen van een helder wit licht
komend vanuit het universele
gaand, via onze kruinchakra, onze duizendbladige lotus, door ons heen,
ons verlichtend,
ons verbindend,
tot diep in onze donkerste en meest onbekende en onbelichte hoekjes.
En daar waar de angst zetelt,
waar de gekwetstheid de boventoon voert,
waar de schuldgevoelens als scherpe wachters om ons heen staan,
waar de miskenningsgevoelens als prikkeldraadversperringen
de liefde tegenhouden,
juist daar is de kracht van het licht het grootst.
Want bedenk dat zonder het bewustzijn van al datgene
wat in de diepste duisternis nog aanwezig is,
gij niet het vermogen zou hebben deze duisternis
te verlichten.**

**Neem dan aan in genade
al datgene wat uit uzelf voortkomt,
accepteer dat
en vergrendel het niet, verzegel het niet,
doch open wijd de deur en het raam
en laat de bergwind van El Morya
door deze duistere kamers heen waaien.**

**En in de verfrissing van deze waarheid, El Morya,
in uzelf plotseling herkenkend uw eigen licht,
komend vanuit het witte licht,
in uzelf door al uw pijn, alles wat u heeft beleefd,
wat u heeft gevormd,
aannemend nu een kleur, zacht glanzend goud.**

**En hoe dit zachte glanzende goud
geboeid is geweest met uw tranen, met uw lijden
en nu glanzend zich daarvan losmaakt.**

**En hoe dit gouden licht
vanuit uw onderste chakra's,
vanuit uw onderste psychische steunpunten, werkhuizen,
zijn weg omhoog zoekt.**

**En hoe de pijn in uw onderbuik,
de pijn van miskennis, van de liefdeloosheid
langzaam wegtrekt door dit gouden licht.
En hoe dit gouden licht verder gaat
tot in uw maag en uw solar plexus, uw emotiecentrum,
waar de ergernissen, boosheid, angsten
nu verwarmd, belicht worden
zodat u ze herkent, er dankbaar naar kijkt,
want daardoor bent u geworden die u nu bent,
dat was uw groeimogelijkheid.**

**En nu gaat dit gouden licht verder naar uw hart,
daar waar een enorm groot veld van liefde in uzelf aanwezig ligt,
een liefde, zo oneindig groot,
want: zijt gij niet als goden?**

**In deze oneindige grootheid zijn wij gelijk aan God,
in ons zelve, zijn wij Hem in ons zelve,
en wij, wij mensen, met ons vermogen van liefde, oneindig groot,
wij zijn de zusters in het universum,
wij zijn het vormgevende in het gehele universum.**

**En vanuit deze liefdesenergie, vanuit dit liefdesveld
ziet u het gouden licht verder gaan
naar uw keelchakra: en het Woord is vlees geworden.
En gij mens zult het 'woord der liefde'
zodanig uitspreken dat dit woord gehoord zal worden
tot in de verste uithoeken van het gehele universum.
En dit 'woord der liefde'
zal het kosmisch bewustzijn zodanig verlichten
dat zij de gang terug zal maken, wederom
vanuit de geest
door uw kruinchakra en zo verder,
steeds weer opnieuw herhalend de spiraal
van de Heer van het Licht.**

**Vanuit dit zijn in stilte,
waarin wij hebben kunnen verenigen het gouden licht
van de verwerkelijking met het witte licht van de geest
zien wij dan dat onze eigen gouden lotus
haar bladeren dankbaar, nederig, vreugdevol
in vrede open vouwt.**

**Dan zijn wij de dragers van het licht
in de nieuwe tijd.**

**En geen enkele angst, geen enkele pijn, geen enkele herinnering
zal ons van dit weten nog kunnen afhouden.**

**Wel zullen wij in gradaties van niveau van dit weten
soms nog door lijden gaan,
doch het weten zal ons nimmer meer ontvallen.**

**Zo hef uw handen dan nu op
en ontvang in de verbinding van uw eigen uitstraling
de universele Broederschap, komend in uw eigen zusterschap.**

**En zo richten wij deze straling op elkaar,
maar de straling is groter en weidser.
Zij zal zich richten op die velden van duisternis
waar zij, juist daar, ontvangen zal kunnen worden,
wanneer wij in ons zijn van werkelijk zusterschap
hetgeen betekent: de totale vrijheid en de hoogste liefde,
geen persoonlijke begeertes of belangen hieraan verbinden.**

**In de genade van de Heer van het Licht
voorzeg Ik u:
voorwaar Ik zeg u,
vergeving in uzelve,
vergeving voor de ander,
genezing in uzelve,
genezing juist voor die ander,
in Gods heilige Naam.**

Hoc Est.

**Laten wij elkaar nu een hand geven
en ons blij voelen
dat wij nu juist nu geboren mochten zijn
en dat wij het begin van deze vernieuwing
mogen beleven
in warmte, in menselijkheid.**

Amen

"GIJ ZIJT GODEN"

Psalm 82:6

Johannes 10:34

”Tot nog toe gingen wij voort, gedreven door de hoge sexuele energie, waardoor de mens zich in het begin van zijn leven kan gaan vestigen. Wanneer kunnen wij die enorme hoge kracht zodanig gaan gebruiken, dat wij deze energie zo lichtend maken dat er een werkelijke broederschap en een waarachtig zusterschap kan plaats hebben? Dàt is het werkelijke Christusbewustzijn, in onszelf aanwezig.”

”Wanneer gij deze drieëenheid (geest, ziel en persoonlijkheid) tot een werkelijke integratie in uzelve zult volbrengen, door uw heilige vrije wil aan de ene kant zeer duidelijk en vastberaden te richten op het hogere, en aan de andere kant durft te leggen op het altaar van de liefde, dan, voorwaar voorwaar Ik zeg u, dat gij zult hebben gegeven aan God wat des Godes is, en de keizer wat des keizers is en aan de stof wat God en keizer in de stof zal zijn.”

”Zo zult gij dan de herkenning van de Christus, van de historische Christus in een mens niet tot uw verslaving laten worden, maar laten zijn de poort van uw eigen Christus-zijn.”